Yn it njoggentjin-hûndert en fiif en tritichste-jier,
(Hwat ik jim nou fortel is wier, wis wier.)
It doktershûs, dat great gedrocht,
Waerd twa kear oan dokter Hofstee forkocht.

It wie yn Desimber, o sa glêd, sa glêd,
Dat hij mei syn breidtje woe út 'e stêd,
Fan Grins nei Easterein, wie gjin bèswier,
Dochs kaemen hja hjir gol en blier.

Hij sette him hjir del, mar 't wie in ~~hús~~ Krús,
Bij Rienstra hong in buordtje oan 't hús.
Dokter Stoffelsma hie foar him nommen,
Om mei Hofstee ijn konkurrinsje te kommen.

Hij sette him hjir del, mar 't wie in ~~hús~~ Krús,
Bij Rienstra hong in buordtje oan 't hús.
Dokter Stoffelsma hie foar him nommen,
Om mei Hofstee ijn konkurrinsje te kommen.

Foar konkurinsje wie hy net bang!
It duorre ek net mâlle lang.
Of dokter Stoffelsma teinde hinne
En it buordtje wie fan 't hûs fandinne.

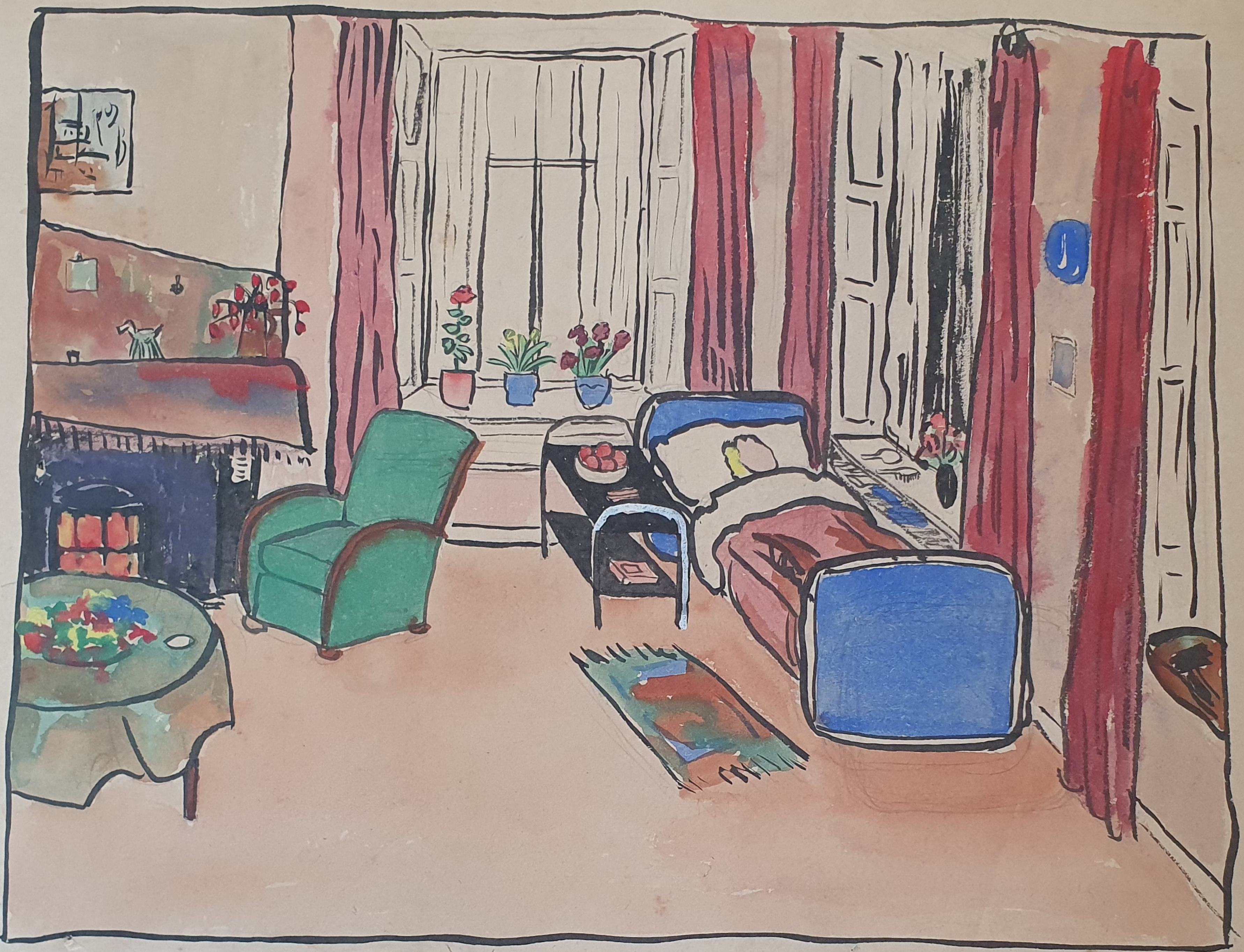

De praktyk waerd troch Dokter goed biheard,
Mar yn 'e hûs gyng 't glêd forkeard,
Hwant sa lyk as de skiednis meldt
Mefrou waerd earnstich ûngesteld.

Oan 'e tún dêr waerd doe jit oan tocht.
Mefrou waerd dêr gau hinnebroeht.
Ridlik gau hoarde doe al letter:
„De sike wurdt nou al gâns better."

Doe wie der yn 't doktershûs fortier,
Hja die de apotheek wer mei plesier,
En dokter stie altyd op 'e sprong,
Al wie 't ek dat de nachtbel gong.

Hy joech in kursus yn de E.H.B.O.
En forsoarge ek it konsultaesjeburo.
De berneweinen foar de doar
En ien foar ien kamen hja der foar.

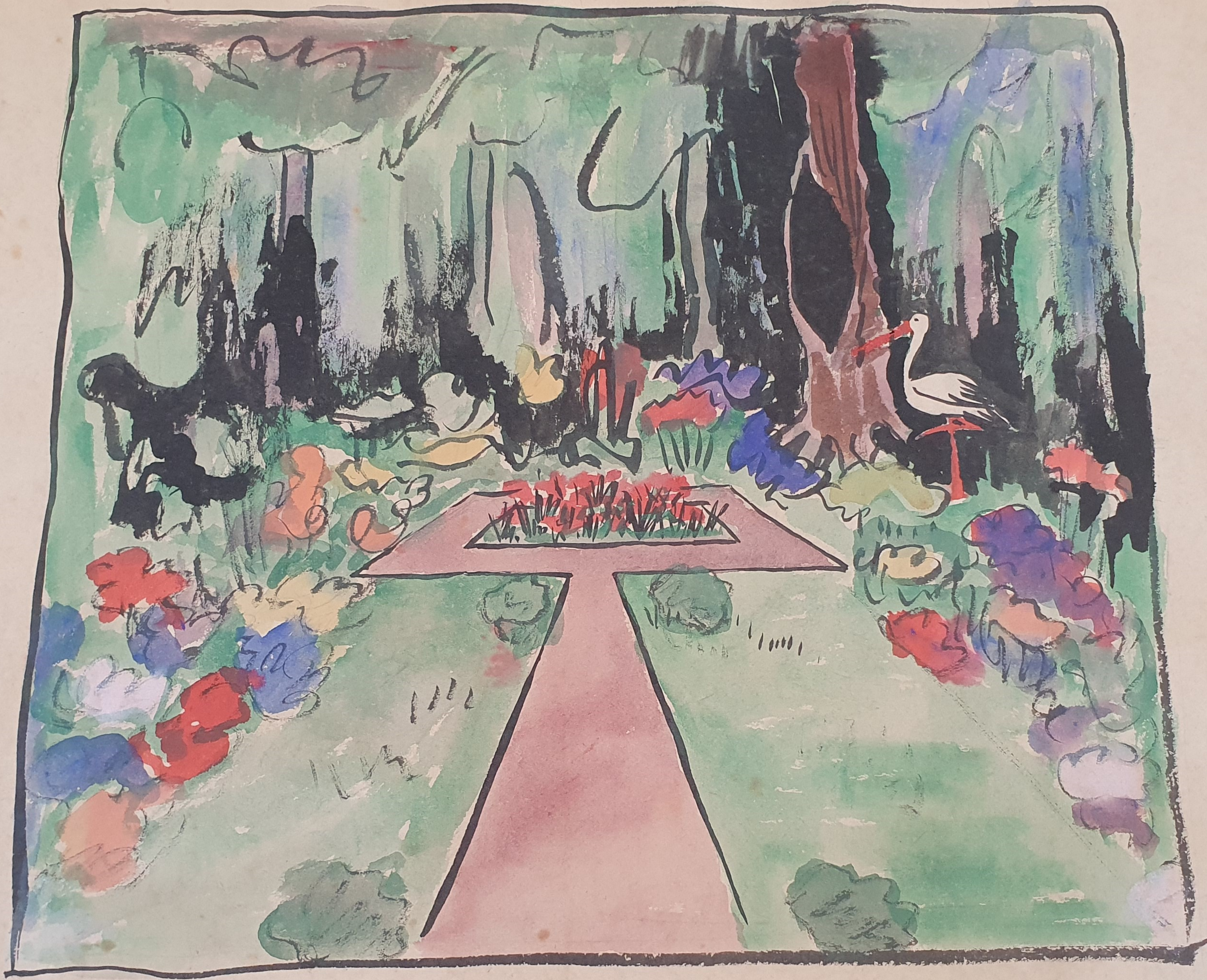

De holle beam wie ticht by hûs,
Mâr de reis wie meastal nei Reahûs.
De earrebarre fleach oeral hinne,
Mar 't doktershûs koe er net birinne.

De sport dy leit him tige nei,
De âlve stêddentocht die hy ek mei.
En hwat hy sels net ienris tocht,
Mei gloarje hat hy de reis folbrocht.

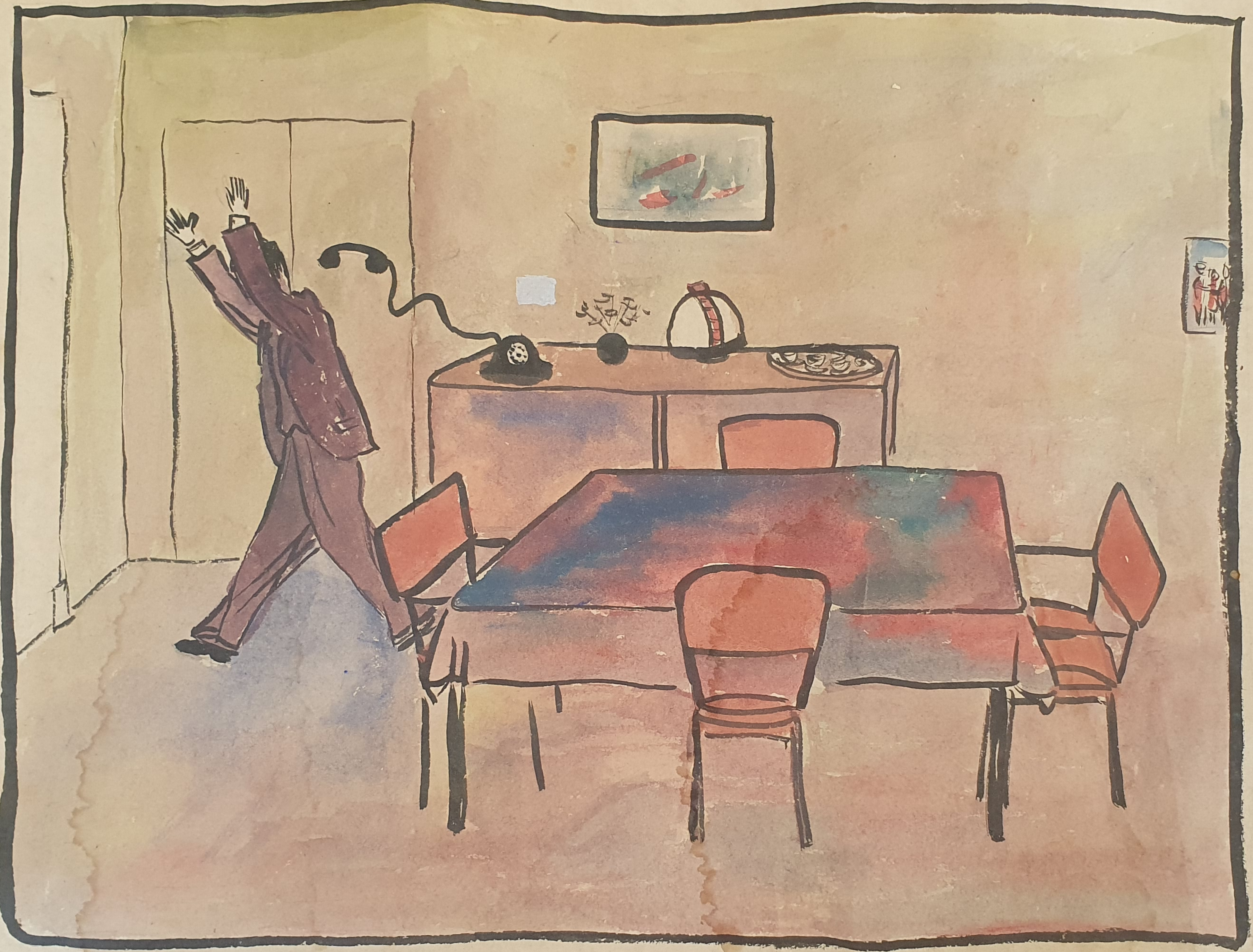

Yn 'e bisettingstiid wie hy ek net min.
Hy wie de moffen fiersto slim.
Doe 't de tillefoan sei: „Donderje op!"
Gyng hy nei buorfrou yn galop.

De artsekeamer naem it bislut
De Dokter dy't net tekenje wol: derút!
Hofstee, in man dy't wist hwat er woe,
Pakte syn spul yn, sa hurd as er koe.

Hy pakte syn koffer, wie't net bryk,
Sjoude syn ynstrumenten oer e dyk.
As er dan by buorfrou foar't rútsje stie,
Seach er, oft der thús ek ünrie wie.

De auto's hiene ek gjin rêst,
Hja waerden foardere, dat stie fest!
Ek dokter sijn auto moast der oan leauwe,
Mar Mefrou dy liet it dên net by bliuwe!

Yn Winsum krige se him yn it fisier.
Hja tocht: dit giet my dochs to fier!
Hja koe de poep yn 't praten wol oen,
Sedwaende kam hja wer efter it stûr.

Tjien jier hat hy him foar de praktyk nou liend,
Bêst hie it de pasjinten altyd foldien.
Hja winsken allegear 'gol en blier:
Bliuw jimme hjir noch mannich jear!

Mar minsken hwa hie dat nou tocht.
De praktyk die waerd sa hommels forkocht.
Nei Grinslân teine hjawer ta,
Yn é hoop, dat hja it dêr hwat rêstiger ha.

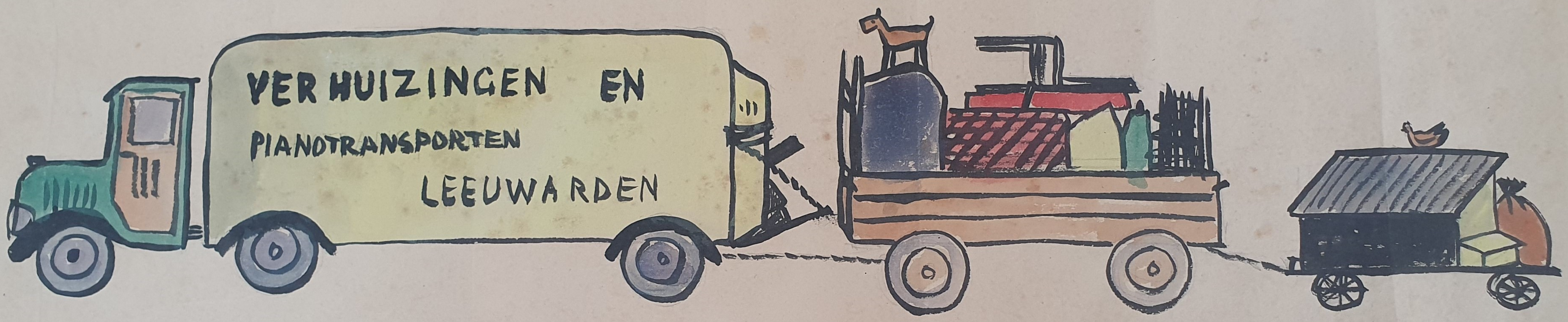

De forhúswein dy komt dêr nou straks foar.
It húsrie sjouwe hja dan troch de doar.
Mar de hounen en piken, o sei,
Dy matte ommens ek noch mei!

Al sil jim us hjir nou forlitte
Easterein, dat sil jim nea forjitte!
Gods seine winskje wy jim ta
Dat jimme in lokkich libben ha.

[illegible]

Dat wie [illegible] fertier,
[illegible] plezier,
En [illegible]
Al [illegible]

Hy jeech in kursus yn de E. H. B. O.
En forsoarge ek it konsultaasjeburo,
De bernewainen foar de doar
En ien foar ien kamen hja der foar.

De holle beam wie ticht by hûs,
Mâr de reis wie meastal nei Reahûs.
De earrebarre fleach oeral hinne,
Mar 't doktershûs koe er net bininne.

Hy joech in kursus yn de E.H.B.O,
En forsoarge ek it konsultaesjeburo,
De bernewainen foar de doar
En ien foar ien kamen hja der foar.

De holle beam wie ticht by hûs,
Mâr de reis wie meastal nei Reahûs.
De earrebarre fleach oeral hinne,
Mar 't doktershûs koe er net binnne.